

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8010/2023
29.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Надежде Видић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у правној ствари тужиоца Јавно предузеће за комуналне делатности „Бадњево Неготин“, са седиштем у Неготину, кога заступа директор Далибор Аранђеловић из ..., чији је пуномоћник Мирјана Дерет, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Ивица Радоњић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Неготину Гж 392/22 од 28.11.2022. године, у седници одржаној 29.11.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Неготину Гж 392/22 од 28.11.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Неготину Гж 392/22 од 28.11.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Неготину П 1178/21 од 14.07.2022. године, ставом првим изреке, одржано је на снази решење о извршењу јавног извршитеља Ненада Милића из ... И Ив ../21 од 08.10.2021. године у делу којим је тужени обавезан да тужиоцу на име дуга за комуналне услуге у периоду од 01.05.2017. године па до 31.08.2017. године исплати укупно 15.103,00 динара са законском затезном каматом од 16.09.2021. године па до коначне исплате, као и трошкове извршења од 7.776,00 динара. Ставом 2. изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име парничних трошкова исплати 44.505,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Неготину Гж 392/22 од 28.11.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог, а пресуда Основног суда у Неготину П 1178/21 од 14.07.2022. године потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију на основу одредбе члана 404. ЗПП, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, а ради уједначавања судске праксе.

Одредбом члана 404. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако Врховни суд оцени да је потребно ради разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, односно ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије, сходно ставу 2. исте одредбе, одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови предвиђени одредбом члана 404. став 1. ЗПП да би се дозволило одлучивање о посебној ревизији тужиоца.

Предмет тражене правне заштите је неизмирени дуг за извршене комуналне услуге по испостављеним рачунима за потребе предузетничке радње. Побијана одлука је донета применом одредбе члана 85. став 1. Закона о привредним друштвима у смислу постојања пасивне легитимације туженог. Приговор застарелости цењен је применом одредбе члана 371. Закона о облигационим односима, имајући у виду да су предметне комуналне услуге предузете за обављање привредне делатности, а не за потребе домаћинства. Ревидент уз ревизију није приложио другачије одлуке донете у предметима са истим правним основом и чињеничним стањем као у овом предмету, у смислу потребе уједначавања судске праксе.

У складу са изнетим одлучено је као у ставу првим изреке, на основу члана 402. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије тужиоца у смислу одредбе члана 410. став 2. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија тужиоца је недозвољена.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда, донете у парници о спору мале вредности, ревизија није дозвољена. Споровима мале вредности, сходно одредби члана 468. став 1. ЗПП, сматрају се спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, које не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Вредност предмета спора у конкретном случају износи 15.103,00 динара, а предлог за извршење у овој правној ствари поднет је 20.12.2021. године. Из тога произилази да се у овом случају ради о спору мале вредности у ком случају ревизија није дозвољена.

У складу са изнетим одлучено је као у ставу другом изреке, применом одредбе члана 413 ЗПП.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић